

РЕШЕНИЕ

№ 5623

гр. София, 25.08.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 22.06.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **10131** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. Б. Г., срещу Ревизионен акт № [ЕГН]/01.07.2014 г., издаден от Руска Р. Б., на длъжност Началник сектор „Ревизии“, възложил ревизията и В. В. В., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител ревизия, потвърден с решение № 1669/18.09.2014 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП.

С жалбата се иска отмяна на РА по изложени доводи за незаконосъобразност. Твърди се, че констатациите на ревизиращите органи са формални и в хода на ревизията са представени достатъчно доказателства за транспортиране на стоките извън територията на Р България и предаването им на клиента. Сочи се, че констатациите за липса на дадени реквизити в представените ЧМР са напълно субективни и неотносими към доказване на извършените ВОД. Извършването на ВОД е доказано и представените писмени потвърждения от получателите. В съдебното производство жалбоподателят се представлява от адв. Н., която претендира отмяна на ревизионния акт и присъждане на разноските по делото.

Ответникът – директор на дирекция „ОДОП” – [населено място], чрез процесуалния представител юрк. К., изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата и моли да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и

събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 1302000/06.03.2013 г., връчена на 13.03.2013 г., изменена със ЗВР № 1303172/10.04.2013 г., изменена със ЗВР № 1303705/23.04.2013 г., изменена със ЗВР № 1304344/13.05.2013 г. и ЗВР № 1305932/25.06.2013 г., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на задълженията на дружеството по ЗДДС за периодите от 01.03.2012 г. до 31.03.2013 г. Със Заповед № 1300360/05.07.2013 г. ревизионното производство е спряно, на основание чл. 34, ал. 1, т. 5 от ДОПК, поради открита административна процедура за обмен на информация с К. и е възобновено със Заповед № 1202376-В от 27.03.2014 г. Със ЗВР № 1402544/27.03.2014 г. е определен краен срок за приключване на ревизията до 02.05.2014 г. Всички заповеди са издадени от Руска Р. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., компетентна да възлага ревизии съгласно Заповед РД-01-1354/01.11.2012 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № 1402544/16.05.2014 г., срещу който не е подадено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ № [ЕГН]/01.07.2014 г., издаден от Руска Р. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. - възложител на ревизията и В. В. В., на длъжност главен инспектор по приходите в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията.

С РА е възприета фактическата обстановка установена в РД, като са извършени корекции на декларирания от жалбоподателя размер на ДДС за периодите м. 06, м. 08, м. 09, м. 10, м. 11 и м. 12.2012 г.; м. 01, м. 02 и м. 03.2013 г. и е установен допълнително ДДС в общ размер на 207 387,70 лв. След извършено прихващане с РА са установени задължения за довносяне в размер на 101 928,37 лв. и са начислени лихви за просрочие в общ размер на 21 711,57 лв. Задълженията произтичат от непризнаване на деклариран ВОД и начисляване на ДДС при ставка 20 на сто върху стойността на доставките, тъй като ревизиращите органи са приели, че доставките са с място на изпълнение на територията на Р България.

Р. акт е връчен на пълномощник на ревизираното дружество на 09.07.2014 г. Жалбата по реда на чл. 152 ДОПК до директора на дирекция „ОДОП” – [населено място] е подадена чрез ТД на НАП С. на 16.07.2014 г. В срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК, директорът на дирекция „ОДОП” – С. се е произнесъл с решение № 1669/18.09.2014 г., с което е потвърдил ревизионния акт в оспорената част.

По делото са приети писмените доказателства, представени с административната преписка, както и представените от жалбоподателя.

В хода на съдебното производство е изслушана и приета съдебно счетоводна експертиза, която съдът кредитира изцяло като обективно и компетентно изготвена, съдържащо подробен отговор по всички поставени задачи и неоспорена от страните.

Жалбата до АССГ е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Ревизията е възложена от компетентен орган по смисъла на чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК. Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни органи по смисъла на

чл. 119, ал. 2 ДОПК – Руска Р. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. - възложител на ревизията и В. В. В., на длъжност главен инспектор по приходите в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила.

С цел установяване на факти и обстоятелства от значение за определяне задълженията по ЗДДС са изпратени молби за административно сътрудничество до данъчната администрация на Република К. в съответствие с чл. 5 от Регламент (ЕО) 1798/2003. На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени искания за предоставяне на документи и писмени обяснения. В хода на ревизията от жалбоподателя са представени фактури, издадени към купувача; международни товарителници; потвърдителни писма за получени стоки; банкови извлечения; счетоводни регистри на сметки 304 „Стоки” и 702 „Приходи от продажби на стоки”. На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на [фирма], посочен за превозвач в международните товарителници.

Въз основа на представените писмени доказателства и приетата по делото съдебно счетоводна експертиза се установява следното:

По доставки към Trabalex T. L.

Установява се, че през ревизираните периоди жалбоподателят е декларирал вътреобщностни доставки /ВОД/ към Trabalex T. L. с VIN CY 10311644B по фактури № 1...044/14.03.2013 г. и № 1...045/15.03.2013 г. на обща стойност 110 240,45 лв.

В хода на ревизията жалбоподателят е представил фактури, товарителници (ЧМР), потвърдителни писма за получена стока от клиента, счетоводни регистри на сметки 304 „Стоки” и 702 „Приходи от продажби на стоки”.

Предмет на процесните фактури са различни видове безалкохолни напитки и сладкарски изделия. Към всяка фактура е представено потвърждение от купувача за получаване на стоките, в които е декларирано, че стоките са получени без липси съгласно издадената фактура. Потвържденията са подписани от П. П.. Приложени са ЧМР, видно от които транспортът е извършен от С. до С., а превозвач е [фирма]. Всяка товарителница съдържа брой на палетите със стоки и печати на изпращач, превозвач и получател, които са в логическа последователност с другите представени доказателства в хода на ревизионното производство.

По отношение на превозвача [фирма] е инициирана насрещна проверка, резултатите от която са обективирани в Протокол № № 2200-30-1302000-01/25.04.2013 г. Превозвачът е представил лиценз за международен транспорт, заявки от жалбоподателя, заповеди за командироване на лицата извършили транспорта, пътни листа, ЧМР, копия на фактури и счетоводни документи. В дадените обяснения са посочени лицата, извършили транспорта, като са приложени копия от свидетелствата им за правоуправление, професионална компетентност и удостоверения за психологическа годност. Посочени са товарните автомобили, с които е извършен транспорта, като са приложени копия от свидетелствата им за регистрация. Видно от дадените обяснения, товаренето на стоките се е извършвало от складовата база на жалбоподателя. Представени са фактури № 1208/10.10.2012 г., № 1210/17.10.2012 г., № 1257/15.02.2013 г. и № 1172/30.06.2012 г., издадени на жалбоподателя с предмет транспортни услуги. Приложени са заявки – договор, всяка от които е придружена със заповед за командироване, пътен лист и ЧМР. Приложени са доказателства за закупено гориво. Представен е лиценз № 2450/16.02.2009 г., валиден до 15.02.2014 г.

за международен автомобилен превоз на товари срещу заплащане. Също така са приложени отчетни листове за транспортни разходи; разходни касови ордери за изплатени командировки, копия на товарителници; трудови договори; ведомости за работни заплати; инвентарна книга; счетоводни документи и дневници за продажби за проверяваните периоди.

В хода на съдебното производство са допълнително представени фактури, издадени от [фирма] на Trabalex T. L. за извършен транспорт до Гърция, ведно със заявки-договор и ЧМР. Представен е и договор за транспортни услуги от 01.11.2011 г., сключен между жалбоподателя и [фирма] с предмет извършване на вътрешни или международни транспортни услуги.

Органът по приходите е подал искане за извършване на проверка на Trabalex T. L., като за целта е изготвен формуляр SCAC 2004 с референтен номер V. EBGCY20130627013201BG13012INR.xml. Получен е отговор № 884-34/24.09.2013 г. по молбата за обмен на информация, според който фактурите, издадени през периода м. 03.2013 г. са на стойност 56 365,05 евро или 110 240,50 лв. и транспортът е извършен от [фирма]. Относно получаването на стоките в К. е изразено съмнение за реалното им доставяне и извършено разплащане от страна на посочените във фактурите получатели. Посочено е, че стоките не може да са получени в К., след като в приложените транспортни документи е отразено, че са изпратени до С., Гърция. Към отговора са приложени фактури № [ЕГН]/15.03.2013 г. на стойност 22 867, 28 евро или 44 724,51 лв. и № [ЕГН]/14.03.2013 г. на стойност 33 497,77 евро или 65 515,94 лв.; международни товарителници /ЧМР/ с посочен превозвач [фирма] и разтоварен пункт С., Гърция.

От приетата по делото и неоспорена от страните съдебно счетоводна експертиза се установява, че процесните фактури са осчетоводени при жалбоподателя по дебита на сметка 415 „Клиенти във валута" и по кредита на сметка 702 „Приходи от продажба на стоки". За отписване на продадените стоки е дебитирана сметка 702 „Приходи от продажба на стоки" и е кредитирана сметка 304 „Стоки". Получените плащания са осчетоводявани по кредита на сметка 415 „Клиенти във валута" и по дебита на сметка 504 „Разплащателна сметка във валута", респ. по дебита на сметка 503 „Разплащателна сметка в лева". На вещото лице са представени отчети от банковите сметки на жалбоподателя, от които е установено, че в периода от 03.07.2012 г. до 22.05.2013 г. по сметките на [фирма] са получени парични преводи от Trabalex T. L. в общ размер 364 543,63 лв., в т.ч. 184 646,00 евро и 3 397,65 лв.

Органите по приходите са формирали извод, че представените товарителници с превозвач [фирма] са без дати, а мястото на получаване е С., Гърция. Относно представеното потвърждение от клиента за получаване на стоките е установено, че същото не съдържа задължителните реквизити, подробно изброени в чл. 45, т. 2, б „а" от ППЗДДС, а именно липсва дата на получаване; вид и количество на получената стока; вид, марка и регистрационен номер на превозното средство; име на лицето, предало стоките. Също така е констатирано, че страните по декларираните ВОД не са ангажирали писмени договори или търговска кореспонденция за водени преговори. Предвид изложеното е прието, че в представените потвърждения за получаване на стоките от купувача и в представените международни товарителници липсват съществени реквизити, поради което не съставляват надлежен документ по смисъла на чл. 45, ал. 2 от ППЗДДС. Прието е, че липсват доказателства за плащане, както и че съответният кипърски контрагент не е получил стоките в К. или друга

държава-членка.

При горните констатации органите по приходите са приели за недоказано, че стоките физически са напуснали територията на Р България в съответствие с легалната дефиниция на понятието ВОД в чл. 7, ал. 1 от ЗДДС, поради което на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 във вр. с чл. 66, ал. 1, т. 1 от ЗДДС на всички декларирани доставки е начислена данъчна ставка от 20%.

По доставки към Ancylus L.

Установява се, че през ревизираните периоди жалбоподателят е декларираше вътреобщностни доставки /ВОД/ към Ancylus L. по фактури № 1000..17/05.06.2012 г., № 1000..19/11.06.2012 г., № 1000..19 от 11.06.2012 г., № 1000..20/11.06.2012 г., № 1000..25/03.08.2012 г., № 1000..26/10.08.2012 г., № 1000..29/17.09.2012 г., № 1000..30/28.09.2012 г., № 1000..31/25.10.2012 г., № 1000..32/25.10.2012 г., № 1000..34/27.11.2012 г., № 1000..35/30.11.2012 г., № 1000..36/27.12.2012 г., № 1000..37/27.12.2012 г., № 1000..38/28.12.2012 г., № 1000..39/28.01.2013 г. и № 1000..40/30.01.2013 г., в общ размер на 780 459,35 лв.

Органът по приходите е подал искане за извършване на проверка на Ancylus L. с VIN CY10279254A, като за целта е изготвен формуляр SCAC 2004 с референтен номер VATBG013202CY20130627BG13013INR.xml. Приходната администрация на К. е отговорила, че няма информация за посочения във фактурите търговец. Счетоводната кантора в К. вече не предлага каквито и да е услуги на компанията и нямат контакт с реалните собственици. Изпратен е имейл на адреса за контакт, но няма отговор. Компанията е deregистрирана по ДДС в К. на 31.05.2013 г. Изразено е съмнение относно реалното получаване на стоките в К. и извършеното заплащане от страна на посочения във фактурите получател по доставките.

В хода на ревизията жалбоподателят е представил договор за доставка, фактури, издадени на клиента, международни товарителници (ЧМР), потвърдителни писма за получена стока, счетоводни регистри на сметки 304 „Стоки” и 702 „Приходи от продажби на стоки”.

Представен е договор от 21.03.2012 г., сключен между жалбоподателя и Ancylus L., с предмет доставка на безалкохолни напитки и сладкарски изделия, като изделията се експедират на адреса на склада, посочен от консигнатора, а транспортните разходи се поемат от консигнанта. Страните са се споразумели да работят на пазарни цени, които се уточняват по време на всяка доставка. Предмет на процесните фактури са различни видове безалкохолни напитки. Към всяка фактура е представено потвърждение от купувача за получаване на стоките и ЧМР, видно от които транспортът е извършен от С. до Кавала, а превозвач е [фирма]. Всяко ЧМР съдържа описание на стоките, дата на изготвяне и печати на изпращач, превозвач и получател, които съответстват на данните от фактурите и са в логическа последователност по между си.

По отношение на превозвача [фирма] е инициирана насрещна проверка, резултатите от която са обективирани в Протокол № №2200-30-1302000-01/25.04.2013 г. Превозвачът е представил лиценз за международен транспорт, заявки от жалбоподателя, заповеди за командироване на лицата извършили транспорта, пътни листове, ЧМР, копия на фактури и счетоводни документи, подробно описани по-горе в съдебното решение. В дадените обяснения са посочени лицата, извършили транспорта, като са приложени копия от свидетелствата им за правоуправление, професионална компетентност и удостоверения за психологическа годност. Посочени са и товарните автомобили, с които е извършен транспортът, като са приложени копия

от свидетелствата им за регистрация. Видно от дадените обяснения, товаренето на стоките се е извършвало от складовата база на жалбоподателя, стоката е транспортирана до склад на Ancylus L., находящ се в Кавала, Гърция. Също така са приложени отчетни листове за транспортни разходи; разходни касови ордери за изплатени командировки, копия на товарителници; трудови договори; ведомости за работни заплати; инвентарна книга; счетоводни документи и дневници за продажби за проверяваните периоди.

В хода на съдебното производство са допълнително представени фактури, издадени от [фирма] на Ancylus L. за извършен транспорт до Гърция, ведно със заявки-договор и ЧМР.

От съдебно счетоводната експертиза се установява, че процесните фактури са осчетоводени при жалбоподателя по дебита на сметка 415 „Клиенти във валута" и по кредита на сметка 702 „Приходи от продажба на стоки". За отписване на продадените стоки е дебитирана сметка 702 „Приходи от продажба на стоки" и е кредитирана сметка 304 „Стоки". Получените плащания са осчетоводявани по кредита на сметка 415 „Клиенти във валута" и по дебита на сметка 504 „Разплащателна сметка във валута", респ. по дебита на сметка 503 „Разплащателна сметка в лева".

На вещото лице са представени отчети от банковите сметки на жалбоподателя, от които е установено, че в периода от 03.07.2012 г. до 22.05.2013 г. по банковите сметки на [фирма] са получени парични преводи от Ancylus L. в общ размер 717 338,54 лв., в т.ч. 344 058,99 евро и 44 418,00 лв.

При проверката в счетоводството на [фирма] вещото лице е проследило записванията в представените Обобщени оборотни ведомости с натрупване на сметка 304 „Стоки" за периодите м. 06 - м. 12.2012 г. и м. 01 - м. 03.2013 г. и в регистрите по стойности и аналитичности на сметка 304 „Стоки" за същите периоди, при което е установило, че стоките, доставени на клиента на [фирма] при режим на ВОД са били заприходени като стокови наличности, а впоследствие при продажбата им - изписвани с посочените в констатациите по предходния въпрос счетоводни операции.

Органите по приходите са приели въз основа на представените документи и получения отговор от администрацията в К., че ревизираното лице неправомерно се е ползвало от режима на ДДС, уреден в чл. 53, ал. 1 от ЗДДС във вр. с чл. 7 от ЗДДС, поради което на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 във вр. с чл. 66, ал. 1, т. 1 от ЗДДС на всички декларираните доставки е начислена данъчна ставка от 20 %.

По доставки към Menalic T. L.

Установява се, че през ревизираните периоди жалбоподателят е декларираше вътреобщностни доставки /ВОД/ към Menalic T. L. по фактури № 1...043/20.02.2013 г. и № 1...42/22.02.2013 г. на обща стойност 146 238,91 лв.

Видно от констатациите в ревизионния доклад на стр. 7 – 8, в хода на ревизията жалбоподателят е представил фактури, издадени на клиента, товарителници, видно от които стоките са транспортирани от [фирма] и [фирма] по маршрут С. – С. и потвърдителни писма за получаване на стоката.

Органът по приходите е подал искане за извършване на проверка на Menalic T. L. с VIN CY10279033R, като за целта е изготвен формуляр SCAC 2004 с референтен номер V. EBG CY20130627013203BG13014INR .xml. Получен е

отговор № 884-36/15.08.2013 г. по молбата за обмен на информация, според който стоките на стойност 74 770,81 евро не са били получавани от Menalic T. L., не са декларирани платени придобивания, няма информация относно извършени плащания. Относно реалното получаване на стоките в К. е изразено съмнение стоките да са получени в К. и да е извършено разплащане от страна на кипърското дружество, посочено като получател по доставките. Директорите на кипърското дружество са посочили, че представляваното от тях дружество не се е свързвало по никакъв начин с [фирма] и те не познават компанията или нейни представители и никога не са работили с нея.

Въз основа на съдебно счетоводната експертиза се установява, че процесните фактури са надлежно осчетоводени при жалбоподателя. Получените плащания са осчетоводявани по кредита на сметка 415 „Клиенти във валута“ и по дебита на сметка 504 - Разплащателна сметка във валута. На вещото лице са представени отчети от банковите сметки на жалбоподателя, от които е установено, че в периода от 17.05.2013 г. до 11.06.2013 г. по банковите сметки на [фирма] са получени парични преводи от Menalic T. L. в общ размер 84 679,00 лв.

Органът по приходите е формирал извод от представените документи и получения отговор от администрацията в К., че ревизираното лице неправомерно се е ползвало от режима на ДДС, уреден в чл. 53, ал. 1 от ЗДДС във вр. с чл. 7 от ЗДДС, поради което на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 във вр. с чл. 66, ал. 1, т. 1 от ЗДДС на всички декларирани доставки е начислена данъчна ставка от 20 %.

С оглед установените в настоящото производство факти въз основа на съвкупна преценка на приетите по делото доказателства, следва да се приеме за доказано по несъмнен начин, че жалбоподателят е изпълнил деклариранияте ВОД към Trabalex T. L., Menalic T. L. и Ancylus L.. За да бъде доказано изпълнението на ВОД е необходимо кумулативното наличие на всички елементи от фактическия състав, регламентиран в чл. 7, ал. 1 ЗДДС: да е осъществена доставка на стоки, доставчикът да е регистриран по ДДС в Р България, съответно получателят по доставката да е регистриран за целите на ДДС в друга държава, членка на ЕС и стоката да е транспортирана от доставчика или получателя, или за тяхна сметка от територията на страната до територията на друга държава членка. Документите, които удостоверяват извършването на ВОД са посочени в чл. 45, т. 1 и т. 2 от ППЗДДС и това са: фактура за доставката, в която се посочва идентификационния номер по ДДС на получателя, издаден в държавата членка, в която същият е регистриран и документ, удостоверяващ изпращането или транспортирането на стоката. Според чл. 45, т. 2 ППЗДДС за доказване на вътреобщностна доставка на стоки доставчикът следва да разполага с документи, доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка: транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка - в случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя; в писменото потвърждение се посочват дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер

на превозното средство, с което е извършен транспортът (б."а"); транспортен документ, удостоверяващ, че стоките са получени на територията на друга държава членка - когато транспортът е извършен от доставчика или от трето лице за сметка на доставчика (б. „б”).

В процесния случай е безспорно установено, че получателите по ВОД - Trabalex T. L., Menalic T. L. и Ancylus L., са регистрирани за целите на ДДС в държавата-членка К. и не са били deregистрирани към момента на извършване на доставките. Не се оспорва от органите по приходите, респ. от ответника и обстоятелството, че е осъществена доставка на процесните стоки от жалбоподателя на посочените чужди дружества. Спорен е въпросът за реалното транспортиране на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка.

Въз основа на представените по делото доказателства – фактури, международни товарителници и потвърждения за получаване и от трите дружества, се установява, че процесните стоки са транспортирани от С. до Гърция – С. или Кавала, като транспортът в повечето случаи е бил за сметка на продавача/жалбоподателя. Представените международни товарителници съдържат печати и подписи на изпращач, превозвач и получател, с което е удостоверено както изпращането, така и получаването на стоките. Независимо от непосочването на рег. номер на товарния автомобил в товарителницата, тази данни се установяват от представените в хода на ревизията от [фирма] писмени доказателства, неоспорени от ответника.

От жалбоподателя са представени и потвърждения от получателите по доставките, в които е посочена съответната фактура, а стоките са подробно индивидуализирани във фактурите. Следователно в хода на ревизията от жалбоподателя са представени и двата документа, алтернативно предвидени в разпоредбата на чл. 45, т. 2, б. а от ППЗДДС за доказване на ВОД.

Във връзка с ВОД към Trabalex T. L. са представени процесните фактури, придружени от ЧМР и потвърдителни писма за получена стока от клиента. От извършената насрещна проверка на превозвача, посочен в ЧМР се установява, че стоката е транспортирана от България до С. за сметка на жалбоподателя, в доказателство на което са представени фактури, договор, заявки, лиценз за международен транспорт, заповеди за командироване на лицата извършили транспорта, пътни листа, ЧМР, копия на фактури и счетоводни документи, копия от свидетелства за правоспособност, отчетни листа за транспортни разходи, разходни касови ордери за изплатени командировки, копия на товарителници; трудови договори; ведомости за работни заплати; инвентарна книга; счетоводни документи и дневници за продажби за проверяваните периоди. Тези документи по категоричен начин обосновават извода, че стоката е напуснала територията на Република България и е транспортирана до С., Гърция.

Относно Ancylus L. са представени аналогични документи като горецитираните, като процесните стоки са били транспортирани до склад на Ancylus L. в Кавала, С.. Представен е и договор за доставка на безалкохолни напитки и сладкарски изделия, свидетелстващ за облигационните отношения между жалбоподателя и Ancylus L..

Относно Menalic T. L. по делото също беше безспорно установено, че стоките

са напуснали територията на Р България. Видно от представените товарителници, стоките са транспортирани от [фирма] и [фирма] по маршрут С. – С..

За пълнота на изложението следва да се посочи, че видно от приетата по делото и неоспорена от страните съдебно-счетоводна експертиза са налице плащания по банков път, наредени от трите кипърски дружества по сметки на жалбоподателя.

С оглед горните фактически и правни изводи, настоящият съдебен състав приема, че с РА незаконосъобразно на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 във вр. с чл. 66, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е начислен ДДС със ставка от 20 % на жалбоподателя в общ размер на 207 387,70 лв. по всички фактури, издадени на Trabalex T. L., Menalic T. L. и Ancylus L. за данъчни периоди м. 06, м. 08, м. 09, м. 10, м. 11 и м. 12.2012 г.; м. 01, м. 02 и м. 03.2013 г.

Предвид изхода на делото и заявеното от жалбоподателя искане за присъждане на направените по делото разноски, на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК, такива следва да се определят с решението. Жалбоподателят е направил разноски по делото в общ размер на 350лв., от които 50 лв. – платена държавна такса и 300 лв. платено възнаграждение за съдебно счетоводна експертиза. По делото не са представени доказателства за договорен и платен адвокатски хонорар, поради което такъв не следва да се присъжда.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София- град, I отделение, 3-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № [ЕГН]/01.07.2014 г., издаден от Руска Р. Б., на длъжност Началник сектор „Ревизии“, възложил ревизията и В. В. В., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител ревизия, потвърден с решение № 1669/18.09.2014 г. от директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК].

ОСЪЖДА дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при ЦУ на НАП да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], сума в размер на 350 лева (триста и петдесет лева), представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва, в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му, с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: